

Op zaterdag 2 april beleeft de Laura G de seizoen opening van 2022 op de Vecht te Weesp. Door de Coronajaren moesten we deze strijd 2 x aan ons voorbij laten gaan en zelfs nu deed het virus ons nog pijn. Een week geleden nog een volle boot, maar met een positief geteste Ed en een door griep of corona gevelde Peter dunden we uit tot 6 roeiers. De dagen voorafgaand aan de race waren ook wegens weersomstandigheden bar. Sneeuw, harde wind en een gevoelstemperatuur van rond de 0 graden teisterden begin april ons land. **Brrr!** Gelukkig is het bij de vroege wekker van zaterdag opgeklaard en is de koude wind wat gaan liggen tot een NNO 3 en vol goede moed tigen we richting Weesp om daar de boot om 09.30 te wateren. Dik ingepakt peddelen Egbert, Klaas, Bert, Erik en Leo de Laura door Weesp naar de Vecht om daarna de tijd tot 14.00 weg te gooien. We hebben tijd om de 'kerk met de nieuwe spits' met de bedoeling daar een kaarsje aan te steken en ontdekken dat het heiligdom is omgetoverd tot heuse brouwerij. Niks mis mee. Ook prima broodjes en koffie. Marc en (Kaatje) Nick voegen zich hier bij ons.

Voor de start. Zwalkend van hoog naar laag. Op de achtergrond de Wispe brouwerij (foto Nick)

Na binnenkomst damesteams maken we ons zoetjesaan klaar voor de start. De grote vraag is: Wat moet uit, wat blijft aan? Thermokleding? Trui? Shirt? Het gevolg is uiteindelijk dat we er niet bepaald eensgezind uitzien. De bezetting met 1 man op doft 1 en 2 maakt het er ook al niet fraaier op. De neuzen staan wel 1 kant op. RRRroeien! Zwalkend, daarbij verzeilend van hoger naar lager wal en omgekeerd wachten we ons startmoment af. Kort achtereen worden de sloepen de vecht opgestuurd. We zitten ergens in de middengroep en gaan er met het windje in de rug als een haas vandoor.

Bert en Klaas op resp doft 1 en 2 , Nick en Leo op doft 3 en Erik en Marc op doft 4 Egbert beschermd tegen de poolwind aan het roer. Koud is het! (foto's Nick)

De Rijnmondse Lootsman start direct na ons en we merken al snel dat een haas met 8 riemen toch meer van een windhond weg heeft, want na 1 km verliezen we de oneerlijke strijd.

Wat nog te vertellen over de volgende 10 kms. We doen ons best. Worden op- en ingelopen, maar ook moeten meerdere sloepen in ons de betere erkennen. Egbert stuurt ons in gunstige lijn over de Vecht. En wij tellen af. Passeren de molens, de brug, het poeltje halverwege, waar we voorheen vele spannende momenten met Joop beleefden en zien vervolgens weer de verkeersbrug, een vestingwerk, de molens, de Weesper Magere Brug en uiteindelijk de finish. Met een licht in kracht toenemende NNO wind over de naar het zuiden kronkelende Vecht hebben we tot halverwege de wind ofwel dwars op of mee. Terug, richting noord, meer last natuurlijk, maar min en minder gezwind naderen we toch Weesp. Op de terugweg worden we opgeschrikt door een boven ons zoemende drone. *Het zal toch niet.....?* Angstbeelden van de afgelopen weken gaan door de hoofden. Maar nee. Het filmende toestelletje blijkt van een kennis van Klaas te zijn die toevallig ter plekke is. Opgelucht stompen we verder. Ha, de molens. Gezien de snelheid waarmee de wieken rondgaan, briest het nog aardig. Met zicht op de sloep van de havendienst Amsterdam dicht achter ons zetten we extra aan en gaan in mooie stijl over de finish. De kop is d'r af! 1 uur en 25 minuten is de tijd die we over de 11 kms geroeid hebben, lezen we later. We roeiden Weesp wel eens sneller, maar dat zullen meer sloepen dit jaar geconstateerd hebben.

Na de race beleven we eigenlijk ons spannendste moment. Bij het wachten voor de 1^e brug op weg naar de kraan rapen we de moed bijeen om een poging te wagen onder de vaste zijopening van de brug te glippen teneinde sneller een plekje onder de kraan te krijgen. Geen gejoel vanaf de wachtende meute. Met 1 á 2 cm ruimte onder het neusje gelukt het ons. Toch nog wat beleefd.

Saillant detail: 's Avonds ontmoet ik bij een jubileumfeestje van de Stichting Vaarwens in Muiden Dick en Pam van Amerongen. Even voor de latere instromer. Dick was de eigenaar van de scheepswerf 'Kromhout' aan de Hoogte Kadijk in Amsterdam en ontwierp en bouwde daar (hij voer in de 60-er jaren enkele jaren als baas timmerman en messenslijper op de walvisvaarder Willem Barentsz) in de 90 er jaren een 25 Kromhout whalers, waaronder de Laura G in 1995. Zoals altijd is zijn begroeting: Hé Baassie....

Hij maakt het goed!

Met dank aan Bernt Folmer, die met zijn drone filmopnamen van de Laura G maakte.

Klaas